

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 82 (604)

Търново, събота 9 юли 1955 г.

Отд. бр. 20 ст.

В ИМЕТО НА ЖИВОТА И ЩАСТИЕТО НА НАШИТЕ ДЕЦА

Да не се говори за война

Аз съм вече възрастен. Бях във войната от 1915 — 1918 г. Видях как гр. Гевгели беше напълно разрушен. Хората останаха на улицата. Тогава имаше глад, болести. Майки и жени жалеа тези, които бяха убити.

Сега от няколко години съм свиегледач. Всички хора са весели, работят повече и получават по-голямо заплащане на своя труд.

Ние няма с никого какво да делим, работа има за всички. Щом има атомна енергия, нека да се използва за стопански нужди. Скали да се разбиват за шосета, машини да кара, да намалява тежкия труд на работниците. А когато тези, които сега са деца, пораснат, за война да не се говори.

Аз вярвам, че такива мисли вълнуват всички наши кооператори, които вече приключиха жътвата на ечемик и започнаха жътвата на пшеницата. Приветствам от сърце решенията на Световния събор на мира и вярвам, че мирът ще бъде запазен.

Славя Николов АНГЕЛОВ,
свишедь в ТКЗС „Първи май“
с. Обединение, Търновско

ДА НЯМА ВОЙНА!

Като майка на две деца не само желая мира, но ще се боря докрай за неговото осъществяване, защото не искам да се повтаря миналият ми живот. За коравия залък хляб прекарах юношеските си години в пералните на буржоазията. По-късно творих блага, които аз и хилядите като мене не познавах. За унищожаването на този покварен строй, който ражда войни, черни забрадки и сълзи, поех отрано трудния, но славен партизански път.

Познавам ужасите на войната. Пресни са още спомените в паметта ми за свидните жертви, които даде нашият партизански отряд в бой с врага. На Бузлуджа оросиха заснежените балкани с кръвата си любимците на отряда Енчо, Любчо, Альоша, сложи край на младия си живот тежко раненият Славко. Моят малък племенник — най-малкият партизанин Митко Палаузов, също даде живота си в борбата за свобода и щастие. Неговите детски очи, буден ум,

вечна усмивка — жадни за светъл живот, бяха затворени от студено фашистко дуло. Пред ужаса на смъртта той спокойно каза: „Вие ме убивате, но борбата ще продължи, победата е близка. Животът след нас ще бъде хубав, децата ще раснат безгрижни и ще се учат в свободна родина“.

Да няма война! Забрана на атомното и водородното оръжие! Разоръжаване на войнолюбители! Такова е днес желанието на нас майките. Ние искаме в света да има щастливи семейни огнища и щастливо детство.

Решенията на Световния събор на мира подкрепям от все сърце. Те са израз на миролюбивата политика на милионите борци за мир.

Приветствавам горещо делегатите на Световния конгрес на майките, който се провежда в красивия швейцарски град Лозана.

Русана ПАЛАУЗОВА (МИЛКА)
гр. Горна Оряховица

За щастливо детство

В гр. Лозана в Швейцария се откри Световният конгрес на майките в защита на децата.

НИЗОВИЯТ ПЕЧАТ В ЛЯТНАТА КАМПАНИЯ

Няма по-мощно средство за формиране на общественото мнение, за внедряване на политическите идеи, по-остро оръжие за борба с недостатъците, отколкото печата. Това особено ярко проличава по време на напрегнати общонародни стопански или други акции и кампании, като настоящата лятна кампания за прибиране на реколтата.

В последните години партийните комитети и организации в окръга разбират все по-добре силата на печата като техен пръв помощник в изпълнението и на най-трудните задачи. И за това много от тях по време на летните кампании издават свои многотиражки на циклостил.

Като проява на самодейността, като чисто народно творчество, селските циклостилни многотиражки навлизат все по-широко и по-дълбоко в бита на трудещите се в нашите села. Особено това личи през настоящата година, тъй като издаването на циклостилни селски многотиражки започна още през пролетната кампания и се разрасна в началото на лятната кампания в широко движение за развитие на нивозия печат в нашето село. В 21 села от всички 26 в Павликенска околия се издават циклостилни многотиражки. В повече от 20 села на Горнооряховска околия партийните организации имат вече свои печатни органи. Циклостилни многотиражки се издават и в някои села на Севлиево, Търновска и Еленска околии.

Там, където партийните организации особено добре са разбрали силата, ролята и значението на нивозия печат, там и списването на многотиражките е поставено на добра основа и правилно насочено.

В началото на м. април т. г. в с. Драганово, Г. Оряховско започна да излиза циклостилната многотиражка „За заможен живот“, която сравнително добре се списва. Околийският комитет на БКП своевременно разучи опита и и организира през м. май и юни съвещания по райони, на които направи достойно опита на партийната организация в с. Драганово пред всички партийни организации в околията.

Следствие на това, още в подготовката на лятната кампания взеха участие и списването от широк актив циклостилни многотиражки в селата Поликраище, Джулюница, Козарево, Добри дял и др. Поставили си като своя главна задача да помагат за разгаряне на социалистическото съревнование, за разкриване на вътрешните резерви в стопанствата, за борба срещу нередностите, срещу лентяите и безделниците в село, срещу нарушенията на Примерния устав и т. н. селските многотиражки се оказаха още в началото на кампанията действителни помощници на колективите, чийто органи са. И в резултат на подобрената партийно-политическа работа ТКЗС в с. Драганово, Джулюница и др. успели са справят със селскостопанските задачи. В с. Драганово първи в окръга организираха вършитбата заедно с жътвата и отчетоха държавните доставки ечемик.

И в много от павликенските села, като Карансен, Бяла черква, Вишовград и др. многотиражките оказват действена помощ.

Силата на селските циклостилни многотиражки се крие в непосредствената близост с кооператорите и селските стопанства, изразено в участие-

то на самите трудещи се в списването. В списването на многотиражката в с. Поликраище, Г. Оряховско са приключили няколко десетки хора. На многотиражката в с. Д. Оряховица, Г. Оряховско сътрудничат повече от 30 души, предимно производственици. Дейно участие взема и интелигенцията в тия села.

Обикновено явление по време на обединителните почивки на блоковете е да се четат колективно многотиражките, да се разисква по изнесеното. И точно това помага селските многотиражки да бъдат истински помощници в изпълнението на задачите.

Но има партийни комитети, които не достатъчно оценяват силата на нивозия печат в изпълнението на селскостопанските задачи. Така например околийският комитет на БКП в Търново не може да се похвали с никакви специални мероприятия за разширяване и подобряване списването на селските циклостилни многотиражки в околията.

„Правилно околийският комитет на БКП в Севлиево определя задачите на многотиражките, което личи от уводната статия на брой 1 от 5 юли на издаваната от него печатна многотиражка „Към заможен живот“ (редактирана от журналистическа бригада от в-к „Литературен фронт“). Но комитетът не е подпомогнал осезателно излизаните в околията циклостилни многотиражки. Не е обменен опитът на най-добрите. А има какво да се покаже. Не лошо се списват многотиражките в с. Крушево, с. Градница и др. Ако редколегите на многотиражките правилно се насочват от партийния комитет, групите инструктори и от партийните организации, те няма да допускат политически грешки, многотиражките ще се списват по най-важните в момента задачи, ще станат дело не на отделни хора, а на целите колективи и ще допринесат максимална полза в усилените дни на жътвата, вършитбата и изпълнението на другите задачи, в които сега навлиза Севлиево околия.

Окръгът е в период на най-усилен селскостопанска работа. Разгарът на жътвата е сега. Времето е непостоянно и неблагоприятно. Всяка минута благоприятно време струва злато. В тия моменти на напрегат труд по родните поля нивозият печат особено много може да помогне. И не само излизаните в окръга печатни селски многотиражки „Скъпоценни зърна“ в с. Камен, Г. Оряховско и „Към заможен живот“ в Севлиево и десетките циклостилни селски многотиражки, но и стениите вестници, мълнините, тревотите, телеграмите и другите форми на нивозия печат е нужно широко да се използват. Те могат да бъдат остро оръжие тогава, когато се списват целенасочено, когато са дело на народната самодейност, когато правдиво воюват за срочно, качествено и пълно прибиране на всяко зърно, за ежедневни грижи за пролетните култури, за осигуряване на здрава фуражна база, за по-нататъшното всестранино укрепване на трудовите кооперативни земеделски стопанства, за изпълнение на обещанията, дадени по призива на 5-те ТКЗС от Пловдивски окръг.

За изпълнението на тия задачи, за разгаряне на масово социалистическо съревнование в нашите села е нужно да се мобилизират всички сили на многобройните сътрудници на нивозия печат в окръга.

С небивала сила ще прозвучи гласът на 140 милиона жени — обединени в МДФЖ, които искат да има усмивка по детските устни, светът да не тъне в мрак и сълзи. Задължение за опазване на щастливото детство и всенародната борба за мир имам и аз, като работник на здравния фронт. По силата на своето призвание ние, лекарите, сестрите и фелдшерите навсякъде потвърждаваме живота. Колко труд, какви напрегнати усилия, каква продължителна и упорита работа са необходими за спасяване живота на болното дете, майка, на всеки човек!

В името на живота и на децата аз ще работя още по-усилено за укрепване на новата социалистическа профилактика, за намаляване на инфекциозните заболявания, за подобряване на жизнения и културния урив на населението.

Нека моите малки пионери, децата от детските ясли, градини, домове и училища, които обичат живота така много, да израснат в мирната ни Родина хора пълноценни, полезни на народа си.

За делото на мира ще работя с още повече майчинска гордост за здравеопазването на децата.

В. ЧУКОВА
лекар при окол. санепидстанция
Г. Оряховица

СВЕДЕНИЕ

за хода на съревнованието между околии на окръга по изпълнение на селскостопанските задачи към 7 юли 1955 година.

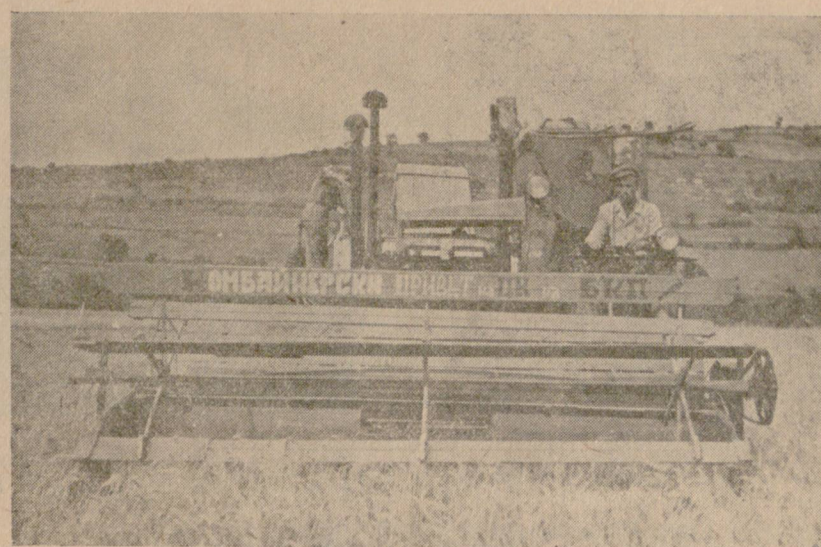
ОКОЛИИ	Окопаване			Спасаващи храни	Жътва пшеница	Вършитба	Помогане	Светба			Валежи	
	III път							II култури				
	царе-вша	то-трон	па-мук					фур-шета	шета	царе-вша		шета
Габрово — селска	0.5	—	—	40	0.2	0.6	3.5	1	—	24.5		
Габрово — градска	0	—	—	—	0	0	3.1	5.4	—	—		
Г. Оряховица	56.2	66.1	37.5	31	25.6	5.8	20	44.7	24.2	11		
Дряново	6.9	2.2	—	29.5	0.4	0	6.7	18.6	—	42.2		
Елена	11	100	—	28.5	2.5	2.4	12.3	52	—	7		
Павликени	76.2	95.7	76.4	31.2	28.3	5.9	26.1	57	54.6	37		
Севлиево	0.5	59.4	—	32.2	2.2	0.3	10.1	50.2	0	36.8		
Търново — селска	62.3	21.7	76	28.7	35.9	5.1	22	48.3	46.2	25.5		
Търново — градска	0.3	—	—	—	19.8	0	1.8	26.4	—	—		
Общо за окръга:	40.5	53.9	64.7	31.1	19.1	4.5	18.5	47.5	46.5	—		

На снимката: Старши трактористът Димо Христов Буюклиев от МТС Г. Оряховица с трактор „КД—35“ оре стърнище за втори култура на ТКЗС „Първи май“ в гр. Лясковец. До 7 юли е изорал 590 декара стърнище и засял втори култури 250 декара.

Снимка: Иван Вачев

ВСЯКА БЛАГОПРИЯТНА МИНУТА Е ЗЛАТО ДЕН ГОДИНА ХРАНИ!

На снимката: Комбайнерът Иван Стайков от МТС в с. Камен, Г. Оряховско жъне с комбайн „С—4“ ечемик на ТКЗС в с. Бойка. До 7 юли той е ожънал 404 декара ечемик и овършал 93 тона.

Снимка: Ив. Вачев

ПО 1 КГ ЕЧЕМИК НА ТРУДОДЕН

Наред с другата работа членове на стопанството в с. Мусина, Павликенско не оставят на заден план копането и четвъртото пръскане на лозята. Усилено жънат. Помагат им в жътвата два комбайна. Зърното се прибира в обшия хамбар.

Не са празни вече и хамбарите на кооператорите. За всеки изработен трудов ден, включително и тия за м. май, кооператорите по-

лучават по 1 кг ечемик аванс на трудов ден.

Радват се кооператорите, че трудът им се заплаща добре. За изработените до 31 май трудовни др. Иван Г. Радев с другарката си е получил аванс 1,214 лева и 400 кг ечемик; Дечо В. Тодоров — 1,488 лева и 544 кг ечемик; Полю Ангелов Рачевски с дъщеря си е получил 1,560 лева и 500 кг ечемик и др.

Любен Дечев, дописник

ЗАПОЧНАХА БЕРИТБАТА НА ТЮТЮНА

По тютюневите блокове на ТКЗС „Васил Левски“ в с. Драганово, Г. Оряховско вече е развил едър тютюн „Виржиния“. В желанието си да не оставят да се провали нито един лист от тази ценна техническа култура, кооператорите от II-ра полевъдна бригада с бригадир Стоян Фенеров рано сутринта на 6 юли започнаха беритба на първите тютюневи листа. Само за два часа бяха набрани 4,000 кг

тютюн, който бе предаден в сушилите на „Тютюнева промишленост“.

Драгановските тютюнопроизводители обещава да изпълнят с чест поетото задължение в отговор на призива на петте ТКЗС от Пловдивски окръг и да получат по 1,300 кг тютюн средно на декара.

Денчо Куцаров

Агитационно-разяснителната работа изоставена

Сега силите на всички агитатори и агитаторки трябва да бъдат насочени към осигуряване най-бързо и без загуби прибиране на реколтата. Това обаче не се разбира добре от агитаторите и агитаторките при ТКЗС в с. Агатово, Севлиево.

Въпреки че има сериозно изоставане с редица стопански задачи, агитационно-разяснителната работа е почти замряла. Само след няколко дни ще започне усилената жътва, а нагледните материали, призоваващи за масово участие в жътвата, са съвсем малко.

Предвидено е да се издава циклостилна многотиражка, но нейното излизане все още се забавя. Вина за лошото състояние на агитационната работа имат преди всичко бюрата на партийната организация при ТКЗС и на териториалната организация. Те не осигуряват конкретно ръководство

на агитаторите и затова много от тях не чувствуват задълженията си като такива.

За формализъм в агитационната работа говори и инструктажът, който бе проведен на 4 т. м. Той беше върху предстоящите задачи — жътва, вършитба, издължаване на зърнодоставките и т. н. При съставяне само служители и ученици, които не участвуват пряко в производствената работа. Нямаше нито един агитатор, зает в производството. Партийният секретар Асен Ганчев говори, разбира се, за близките селскостопански задачи. Самият инструктаж не беше добър. Говореше се общо, без да се разглежда конкретното положение в селото. А известно е, че всяка агитационна дейност, която е откъсната от изпълнението на конкретните задачи, е безрезултатна.

Нужно е партийните бюра в селото да ръководят конкретно работата на цялата агитгрупа и всеки агитатор, за да осигурят тяхната дееспособност и през най-усилените работни дни. Теофан Генов

ПОМАГАТ НА ТКЗС

Група от 30 работници от спиртна фабрика при Държавния завод за захар Г. Оряховица се отзоваха на 3 юли в помощ на кооператорите в с. Горски горен Тръмбеш. През деня те ожънаха 25 декара ечемик.

Работниците останаха много доволни от голямото внимание на кооператорите към тях, а кооператорите се очудиха от ентусиазма на работниците в жътвата. На търговане кооператорите им благодариха сърдечно.

П. Петков

Колона на първенците

1. Комбайнерът Димитър Кърчев от МТС в Горна Оряховица с комбайн „С—6“ е ожънал в с. Поликраище до 7 юли 1,436 декара и овършал 231 тона зърно, като с това е изпълнил плана си 53 на сто.

2. Комбайнерът Георги Миронков от МТС в Горна Оряховица с комбайн „С—4“ работещ в блоковете на с. Янтра до 7 юли е изпълнил плана си за жътвата 58 на сто.

3. Комбайнерът Георги Портаков от МТС в Горна Оряховица на 5 юли е ожънал в блоковете на стопанството в с. Добри дял 220 декара и овършал 27 тона зърно.

4. Комбайнерът Дончо Станчев от МТС в с. Камен с комбайн „С—6“ до 7 юли е ожънал 725 декара ечемик и овършал 151 тона зърно.

5. Комбайнерът Георги Димов от МТС в с. Камен до 8 юли е ожънал в блоковете на стопанството в с. Камен 700 декара и овършал 151 тона зърно.

О

ОТЧИТАТ ДОСТАВКИТЕ

В трудово-кооперативното земеделско стопанство „Вълко Червенков“ в с. Златарица, Еленско приключи жътвата на ечемика с комбайн. Пета полевъдна бригада първа изсуши овършаното зърно. Под лозунга „Първото и най-качествено зърно за държавата!“ кооператорите превяха три пъти с веялки ечемика и на 6 юли стопанството първо в околията се отчете 100 на сто с държавната си доставка и натуралното заплащане към МТС.

Едновременно с това започна жътвата на пшеницата с комбайн. Кооператорите и кооператорките ценят високо тази хубава машина. Тя много ще облекчи труда им.

Димитър Бурнев, дописник

☆

Под лозунга „Първото овършане зърно за държавата на 5 юли трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Горско ново село, Г. Оряховско отчете 100 на сто държавните си доставки ечемик.

Дончо Друмчев

☆

Тази година кооператорите от с. Капиново, Търновско разсадиха навреме тютюна си. Благодарение на навременното окопаване и наторяване с изкуствени торове той израсна и е в много добро състояние.

На 6 юли те набраха и предадоха на „Тютюнева промишленост“ в с. Златарица — Еленско, първите четири тона листна маса от сорта „Виржиния“. От сега нататък започва редовна беритба на тютюн. Капиновският тютюн е най-добър в района на с. Златарица.

Стаматов

Сдружените земеделци помагат

„Да помогнем за навременното прибиране на реколтата!“ — под този лозунг 30 сдружени земеделци, членове на градските земеделски дружби в Търново, посетиха на 4 юли ТКЗС в с. Дебелец. Те работиха с ентусиазъм и песни и макар само за няколко часа, извършиха 40 декара ечемик. Проявиха се Г. Георгиев и П. Кожухаров. Между сдружените земеделци и кооператорите се създаде задълженост.

Късно вечерта кооператорите изпратиха своите гости. Председателят на ТКЗС др. Хр. Киряков благодари за помощта. Старшият сдружен земеделец Миню Паунски благодари от името на сдружените земеделци в с. Дебелец.

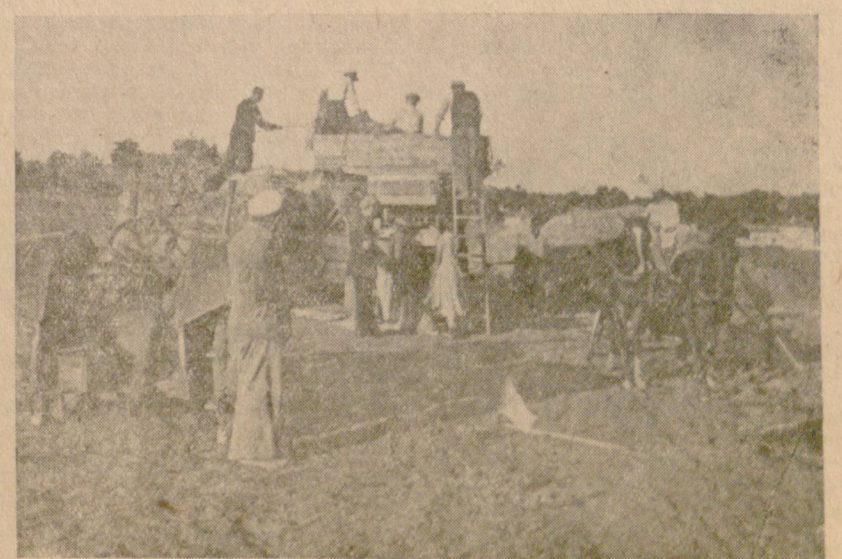
Ив. Перев

Окопаването на царевичата не търпи отлагане

Кооператорите от ТКЗС в с. Агатово, Севлиево са пред усилен жътва на пшеницата. А царевичата още не е окопана втори път. От 5,000 декара царевича до 6 юли т. г. са окопани втори път само около 1,900 декара.

При това положение голяма е опасността царевичата да не се докоопне, което ще се отрази върху добивите от тая цена на култура. Нужно е да се вземат бързи мерки.

Г.

На снимката: Вършачка № 95 от МТС в с. Камен, Г. Оряховско с тракторист Ангел Маринов започна вършитбата на ечемик на 1 юли в с. Камен. До 7 юли тя е овършала 25,479 килограма ечемик.

Снимка: Ив. Вачев

ИЗ ЖИВОТА НА ПАРТИЙНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ КОМУНИСТИТЕ НАЧЕЛО В СЪРЕВНОВАНИЕТО

Високите производствени успехи, които има колективът на ф-ка „Васил Коларов“ в Габрово, който изпълни производствения си план за първото шестмесечие за 5 месеца, не са случайни. Тези успехи станаха възможни благодарение на добрата организация на работата в предприятието, уменията на ръководителите да мобилизират силите на колектива, да включат в социалистическото съревнование смените, бригадите и отделните производственици. Високо това се дължи на партийната организация, на уменията на комунистите със свои личен пример да увличат след себе си безпартийците.

Платят за всеки месец се обсъжда от широк партийен, младежки и профсъюзен актив. Партийното бюро предлага конкретни мероприятия, целящи подобряването на работата. То задълбочено обсъжда работническите предложения, взема мнението на специалистите дали тези предложения могат да бъдат въведени.

Задачите, които колективът има да изпълнява, се разясняват от агитгрупата, използват се и радиоуслугата и многотиражката. Редовно се инструктират отговорниците на партийните групи.

За запознаването с икономиката на предприятието партийната организация организира семинари за партийни и безпартийни активисти. Изнесени са цикъл от лекции за планирането, финансовия план, как се отделе директорския фонд и за какво трябва да се изразходва той. Работата на семинара и сега продължава.

Общобедният партийно бюро и бюрата на цеховите партийни организации разглеждат производствените въпроси. Те изслушват доклади за състоянието на машинния парк, за работата по качеството, организацията на съревнованието и др., вземат мерки и работят до пълното тяхно изпълнение.

Така например бюрото на партийната организация при цех № 2 миналия месец изслуша доклад за работата на цеховия профкомитет за организирането на производствените съвещания и работническите предложения. Констатирано беше, че много от профгрупите подценяват съвещанията. Смятат, че цеховият план се изпълнява.

то провеждането на съвещанията е изключително. Взетите мерки помогнаха да се премахнат тези слабости — сега съвещанията редовно се провеждат, на предложенията на работниците се обръща по-голямо внимание.

Ценното в работата на партийната организация при предприятието е, че тя не само поставя задачи, но и в изпълнението на тези задачи се включват самите комунисти. А тогава, когато партийното бюро твърди, че задачата е изпълнена и комунистите покажат това на дело, то безпартийните бързо се увличат, защото се уверяват в реалността на поставените от Партийната задачи.

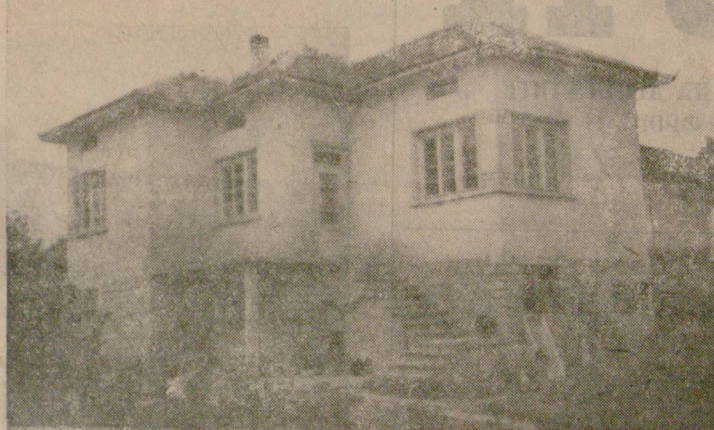
Затова, когато в предприятието беше поставена задачата да се овладее чинната технология, всеки производственик да усвои 4 основни манипулации при тъкането, комунистите дадоха личен пример и в изпълнението на тази задача се включиха и останалите членове на колектива.

Комунистите-членове в производството Кочко Христов, Мара Николова, Пенка Нешева, Пеню Тодоров и още много други дават тон на работата. Пример за подражание са и секционните майстори — комунисти Цветан Петров, Талю Георгиев, Димитър Цветков и др., по които се равняват колегите им.

Колективът на ф-ка „Васил Коларов“ — Габрово е здраво сплотен и умело ръководен от партийната организация при предприятието. Затова и успехите са големи. За първото шестмесечие на годината той даде на народното стопанство близо 900 хиляди метра памучни тъкани над плана.

Сега съревнованието придобива още по-масов характер. Във всички от своите големи пост-и жени, работниците започнаха да работят с още по-голям жар за преследването на изпълнението на годишния план и задълженията, поети в отговор на призива на 25-те членове на предприятията от София и Софийски окръг. Начело на съревнованието са комунистите.

Енчо Николов, дописник

На снимката: Новопостроената къща на кооператора Кирил Стойков от ТКЗС „Г. Димитров“ в с. Върбовка, Г. Оряховско. Снимка: П. Тарасенков

Младежката мечта се сбъдна

Дълго време трудолюбивите младежи от с. Долна Липница, Павликенско мечтаеха да си уредят хубава градина в центъра на селото, да я направят място за истински културен отдих. На едно събрание на ДСНМ др. Иван Митков полкани младежите да почистят градината, да посадят декоративни дръвчета, да направят естрада за изнесане естрадни програми, да направят танцово площадче и да открият бюфет със студени напитки, като се открие и лятна читалня.

Всички младежи единодушно одобриха това предложение на др. Митков. В ранния пролет те се заложиха на работа. Всеки ден от ранна утрин до късна вечер градината се огласяше от младежки песни и закачки. Всички младежи работиха с желание и ентузиазъм. Нямаше младеж, който да не е взел участие в тази младежка инициатива. А имаше такива, като Иван Йорданов Митков, Георги Б. Вацов, Минчо Г. Йорданов, Йордан Костов и други, които дадоха най-много безплатен труд.

Сега резултати от работата има. Упоритият труд на младежите се увенча с успех. Младежката мечта се сбъдна. Градината е вече уредена. В долния ъгъл е направена 100 кв. м танцово площадче, естрада, която може да събере 60—80 са-

модейци. Направени са добре алеите, по-голямата част на градината е озеленена с райграс. Добре се развиват декоративните дръвчета: брезки, кестени и др. Селкооп-тът построи бюфет на долния дял-тъл, в който се продават студени напитки и сладкиши. Читалищната библиотека откри лятна читалня.

Всяка вечер, като се завърнат от работа, младежите отиват направо в „Градината на мира“, както вече я наричат. Много труд дадоха, но знаят защо. В градината те прекарват своята почивка. Един четат вестници, други играят шах, трети отиват към бюфета и разговарят къде ще работят през утрешния ден.

— Работили са нашите младежи — каза секретарят на ДСНМ Кирил Димитров. — Това, което проектираме зимска, стана.

На всички в околната е известно, че младежите от с. Долна Липница са един от най-работливите. Миналата година лозарското младежко звено беше околосийски първенец. И тази година младежите не са назад. Те редовно ходят на работа и упорито се борят за спечелване на съревнованието с младежките звена при ТКЗС в с. Слонец, с които имат сключен договор.

Петър Генков, дописник

РАДИОСТЪРШЕЛ

За отстраняването на известни нередности в града — РТЦ Севлиево организира радиостършел. Всеки вторник от 11:30 часа радиостършел предава своите новини.

В първото предаване от 19 юни бяха критикувани недостатъците в работата на някои служители от държавната болница, неприличното държание и разпуснатия външен вид на младежи, постъпките на които дразнят гражданите, слабостта в работата на ГПП „Градска търговия“ и други.

На радиостършела сътрудничат дописници, които осигуряват и преработват материала. За улеснение на сътрудниците ръководите-

лите на РТЦ са уредили писмата и дописките да се пускат в пощенските кутии без да се таксуват.

Гражданите с интерес очакват предаванията на радиостършел. Те са доволни, че имат в ръцете си още едно средство в борбата против бюрократите, недобростъпните хора и душители на критиката. Въпросите, които радиостършел поставя, стават обществено мнение и получават правилно разрешение.

Сега е необходимо радиостършел да насочи своите стрели и по изоставането в лятната кампания.

Илия Манев

ПИСМО В РЕДАКЦИЯТА

Нехайно отношение към труда

В много села са изградени младежки звена. Имаше решение да се формираме такова и към ТКЗС в с. Полски Тръмбеш, Търновско. Събрахме се в една от канцелариите на стопанството. Присъстваха и представители на ОК на ДСНМ. Той говори за участието на съюзните членове в лятната кампания. Пожела да чуе мнението на нашите младежи за проектираното звено. Някои от тях заявиха, че се подготвят за изпити и не биха могли да бъдат редовни, но обещаха да работят през свободните дни.

Не такъв бе обаче отговорът на студентката Добринка Филева. Тя заяви, че била изморена от универ-

ситетските си изпити и имала нужда от почивка.

Изглежда, че тя си почива за лагера в гр. Сталин, на който ще замине след една седмица, затова не може да излезе на работа в полето. На въпроса, отказва ли да ходи на работа, тя заяви: „Казах ви, че не мога, а вие го тълкувайте както искате.“ — и излезе.

Младежите останаха доста възмутени от поведението на младата студентка. Те се обръщат към нея само с един въпрос: „До кога др. Добринка Филева ще има такова нехайно, дори презрително отношение към труда?“

Димитрина Стоянова

ПРЕГЛЕД НА НИЗОВИЯ ПЕЧАТ

ДЕН ГОДИНА ХРАНИ

Жътвата на ечемика в окръга почти приключи. Изненадващо бързо зрее пшеницата. Започна и нейното прибиране. Естествено на работата през дните на лятната кампания е такова, че всяко забавяне или изоставане в полската работа се заплаща със загуба на хляб и пропияване на ценни селскостопански продукти. Нашят народ сполучливо е изразил това свое схващане в народната мъдрост: „Ден година храни“.

Жътвата е сезонна работа и тя не търпи отлагане. От това произтича неотменната задача на партийните и масовите организации, на стопанските и административните ръководители всемерно да подобряват масово-политическата и организаторската си дейност, за да създадат пълна мобилизация сред работливите механизатори, кооператори и частни стопани в окръга.

Важна роля в изпълнението на тези задачи играят излизашите в нашия окръг селски многотиражки, листовки, бюлетени, мълнии и тревоги. Техният брой е далеч по-голям в сравнение с тоя от миналата година.

Разглеждайки получаваните в редакцията на в. „Борба“ селски многотиражки, можем да отсметим, че болшинството от редколегите правилно са осъзнали ролята и задачите на издаваните от тях вестници.

По страниците на многотиражките действително проличава тревога.

„Само дни ни делат от битката за прибирането на хляба — пише др. Г. Караиванов, бригадир на петата бригада при ТКЗС в с. Ресен, Търновско. — Затова е необходимо през време на жътвата и вършитбата да се отива рано на работа, а не в 8 и 9 часа, както до сега става. В такъв случай... вместо да приберем храната с два-три дни по-рано, ние ще загубим“.

Чрез дописката си Караиванов съвсем разумно поставя въпроса да се организира нощуване в полето през времетраенето на жътвата, както това е било миналата година.

Правилно е отразила в броя си от 3 юли т. г. излизашата в с. Вишовград, Павликенско многотиражка „Стопански подем“ мисълта, че от това „... каква организация ще създадат управителният съвет, бригадирите и звеноводите, зависи до голяма степен успехът на едновременно изпълнение на всички задачи.“ Затова в уводната си статия многотиражката отбелязва, че „... преди да се навлезе в жътвата на пшеницата е необходимо да се създаде трудово напрежение сред всички кооператори за сръчно окопаване на царевичата, пръскането и окопаването на лозята, косенето и прибирането на сеното и др.“

Тази многотиражка правилно е оценила ролята и на тракторната бригада. Затова с пълно основание поставя въпроса за съгласувана дейност между механизатори и кооператори в борбата за „... ритмичното изпълнение на всички задачи: окопаване, жътва, вършитба, подмятане на стърнищата, сеитбата на вторите култури и други“, защото „... от бързото и качествено изпълнение на всички задачи в ТКЗС са заинтересувани всички кооператори, механизатори — ще се допринесе за увеличаване възнаградението на трудеца.“

Добре се списват и оформяват многотиражките „Жар“, излизаща в с. Каранци, Търновско, „За заможен живот“ — излизаща в с. Драганово, Горнооряховско, „Читалищен подем“ — в с. Градище, Павликенско и други.

Добра е по своето оформяване и многотиражката „Народен глас“, издавана в с. Богатово, Севлиево. Осъдителна е обаче мисълта прокарвана в уводната статия в броя от 24 юни т. г. Вместо да разкрие истинските причини за изоставането, тя пише: „... Наистина, причините за това (за изоставането в окопаването на пролетниците и то едва втори път) се крият в обилните дъждове.“ (! ?)

Не е чудно защо именно в това село второто окопаване на царевичата е едва 40 на сто, а жътвата на ечемика в ТКЗС към същата дата още не бе започнала.

Нужно е редколегите да не стават проводници на нездравия настроения и неправилни постановки. Партийните организации трябва да ги предпазват от това, като от близко ръководят своите многотиражки.

Неоценима е ролята на многотиражките, защото те, чрез своите страници, допринасят за прозвучат думата на първенците в производството, съветят на специалистите, гласят на кооператорите и частните стопани, ентузиастично на младежите. Голям е приносът им за разгаряне с още по-голяма сила на съревнованието между бригади и звена, кооператори и механизатори, които устремено навлизат в битката за прибиране на хляба, отглеждането на пролетните култури, приготвянето на фураж за добитъка.

Необходимо е обаче тяхното списване да се подобри, излизането им да стане още по-редовно, да се организира четенето им сред неуморните селски труженици на полето. Само така ще се увеличи още повече действената роля на многотиражките в борбата за осигуряване на народния хляб. Не бива да се забравя, че „ден година храни!“

Ал. Хинчев

ЛЕКЦИИ И КОНСУЛТАЦИИ В ПРОФКАБИНЕТА

На 12 юли в 17:30 часа в салона на профкабинета в Търново ще се изнесе лекция от д-р Томов на тема: „Стомашни и чревни заболявания“.

На 19 юли в 17:30 часа ще се проведе

групова консултация, също в салона, по работата на културните организации за изпълнение на обещанията по призива на 25-те членове на предприятията от София и Софийски окръг. Консултант: Ив. Пишманов.

ПЕСНИТЕ НА ДЯДО РАДУЛ

Прочут певец беше дядо Радул. Славната му се носеше из целия Ресийски край. Писани каруци с алени коне изприпахва за него как от най-далечни села, а случеше ли се двама стопани да го канят на сватба, то всеки се напиренарваше да го склони с подаръци и го отведе със себе си. Такаъв желан гост беше той за всяка трапеза. Не минаваше сбор, годявка, кръщение, сватба без дядо Радуловите песни. Всякакви песни знаеше той — дълги и тъжни, весели и иривни, за робство и за жътва, за мома и ерген, за гора студена, за момини кахъри и свекървини ядове, за ениери и снапи, за руските юнаци и партизанските чети.

Отметне глава дядо Радул, затвори очи, подпряне главо гъдълката и гласът му изведнъж се издигне равен и силен, бистър и силен. Личието му ту пламне, ту се изгуби в нежния усмивка. Ти се навелеш, заслушан напред, вършиш очи в гърлото му и си казаш: там има някакъв възпелбен стан и тъжни момини пръсти наточват мелодията — мека и гладка като сина, дека и волка като пичи полет.

Тихо изкачат думите, редят се картините, оживяват пред тебе, отворят триста юнаци през поле широко, вие се жътварското поле, привлекат гърб-робините и тъжна се носе песента им под смълтаното тъмно ноще, — или предупреждава войвода, развее знамето и вихороната му чета пригответа надолу към поробените села...

Ех, какво ли няма в тия песни? В тях е откъсната и затворена чина в бистър планински извор цялата прелест на тая родна земя с шумола на вековните букаци, с хладната на прохладните долини с бързината на пълноводните реки.

Сега дядо Радул е много стар — толкова стар, че мнозина са забравили годините му, а самият той, като че ли е пуснал да текат без сметка...

Стои дядо Радул кога сам, кога обиколен от десетина си внуци, едър, побелял, наведен над тожката си и заслушан в нещо далечно и свое... Може би спомня отминали години, говори със забравени приятели или търси изгубената младост...

РАЗКАЗ от Милка АТАНАСОВА

тели или търси изгубената младост... Над него младите липи присвилют шумът на листа, а зад високия зид, потънали сред зеленина и овошки се белеят новите къщи на гримата му сина. Някога, изправя се горе на хълма, друг път приседнал на кръстопътя между житата посреща хората. Всички бързат да го поздравят — младите с тайното любопитство към тоя побелял старец, за когото са чували интересни неща, а старите с благодарност за оная радост и мигове на веселие, които са им дарявали песните на дядо Радул.

Всичко си има дядо Радул — и почит, и храна, и трима сина известни и добри кооператори. Никой не знае, че старецът може да тъжи за нещо. А ден след ден тъжва старецът. Мъка лаят като усойна синка в сърцето му, разяжда го, смущава старостта му. Тъжно му е, че младостта му е отминала, че стои някъде накрая на живота, а той животног се възвълнува, кипиш и неспокойство, светъл и още по-хубав от преди. А сърцето? Ах, това неразумно и буйно сърце, което тъжестна на годините не успя да направи по-спокойно! Как се възвълнува, като бие и го кара да скочи и да се нареди сред младите в жътварските редове, при мавишката, до тракторното кормило! Цял живот дядо Радул се е трудил, стралал, ли ден не е познал тайничко вълнение към децата, а сега стои, стои безпомощен, а животът пълн шум и ниване се разстилал тъй тучни и необятни, както в съвнищата. Искра му се да забрав старостта и да покаже какво още може...

Скача дядо Радул, наравма мотиката, нарежда се до копаните, но сърцето, също то това измано сърце, запутваща като крещало, отказва да му служи и посрвнал, той трие запянките от мъка очи и се отпусна съвсем пак на старата лейка...

Тогав пак се връщат единички песните. Те идват отново и отново, всяка нощ и вся-

ка сутрин, декокрили, търхави... Те живеят в мислите му — целите кости, кръгата и мускулите му са пропити от тях. Той се оставя уморен и им се усмива като на стари познати.

Дядо Радул затваря очи, мъчи се да си спомни кога за първи път е чул и пият лая или оная песен, коя е чужда и кой измислил от него, но всичко се слина, оставя само той, такъв какъвто беше млад и румен и жена му. Стайка — тъмнокоса, майсторка на ръчници.

Когато той за първи път измисли своя песен и събуди Стайка разгорещен и неспокоен през нощта, тя сама допльваше мелодията, а след седмица цялото село пееше песента за смелите народни синове, излезли с пушка в ръка да се бият против народните врагове. Селняните я пееха и хитро се подмиваха зад гръба на полиците, а дядо Радул вървеше, като че ниско не знаеше. Коико трапези биха били те двамата със Стайка, на колко хора биха поднасяли славостта на народните песни! Тя се заблуди отпадна. Скоро ще дойде и негов ред. А какво ще стане с песните? Те ще загинат с него и никой няма да им се радва, никой няма да си спомни колко сръпа са развеселили, колко мъка са прогонили, колко надежди са дали.

Дядо Радул гъгуваше за песните си като за живи същества. Не искаше да ги заличае със себе си. Те трябваха да летят над родната земя, те трябваха да слушат от хората. Но кому да каже? ... От синовете му никой не наследя неговата дарба — всички имаха други по-важни работи. Кой ще се занимава с вас, мои песни? — мислеше тихо старецът и навелаше по-ниско глава...

Веднаж някакъв млад човек — учител дойде при стареца. Запознаха се и бързо се сприятелиха. Младият човек покани скоро дядо Радул на концерта на селския симфоничен хор, който ръководител беше той. Дядо Радул пристигна пременен. Той стои на първия ред и дълго време не можа да забрави стройните и гиздави девойки, облечени в пестри народни носии, които из-

пълваха сцената с живот и съзнание.

След няколко дни учителят Радев отново дойде. Той приседна своикой до стареца, извади някакво теверче и го замомли да му разкаже нещо за своите песни. Как е пиял, кое го накарало... Старецът се позамисли, но като видя, че младежът беше такъв искрен и общителен, отпусна се, заговорил, припомни си много неща.

— Винаги съм пиял по своя воля... Обичах да веселя хората. А хубави са нашите песни, никъде няма по-хубави от тях. — Старецът тресе билата си глава, усмива се, като че на себе си и гледа учителя изпод вежди. — Веднаж само ме насилваша. — Той се навелаша напред, търси нещо състарчески си безцветни очи и сочи към черния площад. — Там беше кръчмата на Черньо. Всякакви отсядаха там... Най-много от ония, жангаримите. Дойдат на похода и се запият по пиял седмица. Не ги обичах аз тях. Песните им биха едни поносци. Научили за мене и дойдоха една нощ да ме викат — искали да ги веселя. Оплянах се. Не пях аз насилва. Едва ли не ме заведоха с юмруци. През тъпната се промисла до мен нашият съсед. Момчето му беше забияло и ми шепне: „Върви — казва, — пей им каквото щеш, но ги накарай да не мърдат от кръчмата.“ Разбрах, че се готови нещо и се останах да ме заведат в кръчмата. Никого не съм пиял толкова много и никого в песните ми не е текла толкова мъка. Напиха се скотовите, разчувстваха се, реват в пиянски глас след мен, късат ризите си и не могат да мърднат от масите. А аз все пях, кихах от гняв и гледах към Балкана. Изведнаж гръм разтръска селото, пламна пожар, върхлетяха партизаните, изловиха жангаримите до един и сетне направиха събиране.

— А простила ли ти ония?

— Как не! Поразкараха ме малко по затворите — усмивах се старецът. — Потрябвах, потрябвах и моите песни на народното дело.

Всички ден момъкът идваше. Всички ден записваше по няколко от дядо Радуловите песни и нито той казваше, нито старецът запитваше за какво му са. Радваше се дядо Радул, че още един знае песните. Светло стана на душата му. Понякога мо-

мъкът молене дядо Радул да му изпее тая или оная песен. Старецът се пресрамваше, запиваше тихо с дрезгав немощен глас, но гласът му току се скъса — мъжкото, отгълхне и поднови и вече тръгне мелодията, а учителят шарши с точни и ченгелчета по белия лист...

Много дни минаха. Дойде отново лятото. Запуща пак липата, а от момъка нямаше ни следа. Той като че ли забрави стареца. Мирна се като светъл лъч в старостта му и изчезна. Все по-често дядо Радул заспиваше на пейката в аромата на летния ден и само песните идваха отново и отново все тъй млади, звънчи и бубаха старата мъка...

Един следобед дядо Радул отново стоеше сам, почти задрямал в лятната мараня, когато някой извика:

— Дядо Радуле!

— Тате, — тичаше към него най-младата му снаха. — Вик колко гости са дошли. За тебе идват, тате...

Старецът вдигна глава и видя пред себе си цяла група девойки и младежи, а най-напред стоеше най-малки внуци — Маринка, Йонка и Гергивка. Слънцето се пречупваше и доловеше наизтиг. Сърмата блещеше по шарените им елечета. Буните им алелехе като сочни плодове, а зад тях стоеше младият учител. Старецът не можа да го познае, защото и той беше в народна носия, такава каквато я носят в техния край.

Дядо, дойдохме да те поздравим за песните — каза най-близкото момиче.

— Ама какви песни? — става чинно старецът, смутено отувава калпака си и мести погледа си по младите лица.

— Твоите, твоите песни, дядо! — припна най-малката внука и деко го подхвана под ръка. — Учителят ги записал и ние ги научихме...

— Ти ли, ти ли, синко, направи това? — извика старецът, но нещо се прекъсна в гласа му и той развълнуван с треперяща ръка затърси нещо на поаса си. — Ех, пък аз рекох, ще изчезнат те, заедно с мене...

— Няма да се забудят, дядо Радуле. Вик колко певци ги знаят и други те ги научат — каза учителят и стисна ръката на стареца. — Ние ходихме в София, дя-

до, и с твоите песни излюхихме първенци.

— Първенци ли? — Първенци, дядо. Твоите песни ни помогнаха. Благодарим ти за туй, че си ги записал и запомнил и ги подаряваме това апаратче. Ще го инсталираме в статия ти да слушаш и се радваш на нашите песни — момъкът минава деко и първаво, взема от ръцете на друг младеж малкия радиоапарат и заедно с пристигналата техник визват в лятната Радулова стая.

Стоят младежите, стои старецът, шумише липата. Вълнение е тъй силно, че издига старческите му гърди, а топли радости съзид пълнят очите му. И дали така нарочно беше нагласено, или неочаквано се случи, но апаратът загърмъ, затрещи. Настана тишина и след миг мек и равен се чу гласът на спикера: „Сега ще чуете песните на стария дядо Радул Иванов от с. Метличево, запазени и пети от него по народни празници и веселия повече от 40 години. Песните се изпълняват от самодейния художествен колектив при селото, излязъл първенец в тазгодишния национален преглед на художествената самодейност“.

Дядо Радул стана като шепнен. И ето — звън и се понесе неговата, жътварската — скаки се разтърват дръветата и се люшва безкрайната златна шир.

Замлъква тихо хорът. Дядо Радул се изправя, наведе глава и тихо каза:

— Поклон на вас, младежи. Когато отидете пак там, предайте, че дядо Радул благодарен, че и за него има място в живота. Няма да изчезнат песните ми. Обичайте ги и веселете сърцата на хората.

Младежите тихо се изнизват. От апарата идва друга мелодия, но дядо Радул чува само своите песни. Те търхат като живи около него. Вижда ги той, като ято гълъби летят те над родните кооперативни земи, над заводите с червени знамена и всички казват: „Благодарим на тоя, който ги е събрал и записал.“ И такава радост се втурва в сърцето на стареца, каквато отдавна не е била.

Дядо Радул пригладил коси и се усмива, без да забележи, че съзлите все още мокреха сухото му старческо лице.

Трибуна на стопанските ръководители

ЦЕХОВАТА СТОПАНСКА СМЕТКА
СРЕДСТВО ЗА ЕЖЕДНЕВЕН СТОПАНСКИ КОНТРОЛ

До скоро между предприятията от системата на управление „Консервна индустрия“ и между предприятията в гр. Г. Оряховица и околната област предприятия „Панайот Цивков“ беше на последно място. То бе известно с това, че не си изпълнява производствено-финансовите планове, оскупява производството и пр. За първи път през 1954 г. предприятието ни изпълни своя производствен план в ценово изражение, плана за социалистическото натрупване, плана за снижаване себестойността 170 на сто, обхваща текущата работа, не допусна нова дебиторска задължителност, а старата намали с 25 на сто.

Обновеният в началото на 1954 г. технологически и административен персонал работи през годината добре, обаче не отчиташе дейността на колектива. Напротив, който и слабостта в работата не се доведоха до знания на всички работници или на по-широк актив от хора.

На тази своя грешка ръководството на предприятията плати скъп данък. Не видяха ежесекундно и по места успехите и неуспехите в работата и не можеше да помага на изоставащите, нито пък да укрепи постиженията на челниците.

Изпълнението на плана за себестойността на продукцията, икономията и преразходите на суровини, труд и пр. се установяваха в края на месеца в повечето случаи по счетоводен път и тези данни не можаха да се използват своевременно от ръководството на предприятието, с което постигнатите резултати биха били по-добри.

Трудно се раздвигаше колективът за съвръшване. Предприятието много често бе обсебвано от представители на управление „Консервна индустрия“, на ръководството бе обръщано внимание и от ОК на БКП, че не отчита своевременно дейността на колектива.

За преодоляване на тези слабости започнахме подготовката за внедряване на цеховата стопанска сметка. По свой начин открийхме партиди за 4 цеха в сметки № № 049, 050 и 051, отчитаме разходите и ги анализирахме, но главното тяхно предназначение беше да използват данните по тях при планирането и внедряването на цеховата стопанска сметка през 1955 година.

В началото на м. декември 1954 г. управлене „Консервна индустрия“ свика конференция в Пловдив с гл. счетоводители и себестойници, пред които в продължение на 5 дена се разгледаха резултатите от внедряването на цеховата стопанска сметка пробно в трите най-големи комбината в страната ни. За обмяна на опит гл. счетоводител посети ДКК „Витамин“, а себестойникът — ДКК „Марина“. Още в Пловдив ние решиме да възприем метода на ДКК „Търни май“ — Пловдив, поради това, че изискваше по-малко счетоводен и планов персонал.

Макар че управление „Консервна индустрия“ не включи нашето предприятие в плана си за внедряване на цеховата стопанска сметка и през 1955 г., счетоводният колектив с участието на партийната организация още през м. декември 1954 г. проведа няколко съвещания, на които се запозна със същността на работата, реши единотупно да внедри цеховата стопанска сметка и разработи специален план.

Веднага след това директори на предприятието свика производствено съвещание с участието на цехови ръководители, производствен персонал, техници, счетоводни и планови работници, обясни същността на работата, като се спря на особеностите във всеки цех при нас. На самостоятелна цехова стопанска сметка у нас се реши да приемат: сублимация и стерилизация, сублимация „Верхивия“, амбалажна работилница, ремонтна работилница, паровата станция и помпната станция.

С внедряването на цеховата стопанска сметка се провежда още редица мероприятия за пълното внедряване на цеховата стопанска сметка.

СНАБДЯВАНЕТО В ПАВЛИКЕНИ НЕЗАДОВОЛИТЕЛНО

Търговските организации в Павликени все още не са на поста си в организирането на снабдяването.

Ако отидете в магазините на ГТП „Градска търговия“ или ГТП „Нарком“ и попитате имате ли нещо за ядене, най-често ще ви предложат само халва. А салми, картофи, сирене, зеле, кашкавал, краставици, домати и други липсват. Магазиниците свиват рамене.

Днес не може да се каже, че липсват

Плановият отдел разработи една таблица за следене ежесекундно на изпълнението на плана в натурално и ценово изражение, фонд работна заплата, ръста на промишлената продукция, производителността на труда и пр., които 5 часа след излизане от работа на последната смяна се дава на ръководството за анализ и изводи за работа.

Себестойникът разви таблица, която съдържа всички елементи за отраслевата калькулация по план и отчет. От нея икономите и преразходите се виждат по звена.

За 24 часа след свършване на всяка смяна той има резултата от дейността общо и за един килограм и анализира и установява причините на отклоненията и сигнализира за това.

По инициатива на партийната организация и профкомитета се изработиха и окачиха дъски за отчитане на съвръшването между смените, бригадите и производствените, похвали за добре изпълнен труден дълг и др.

През месеците февруари и март т. г. се провеждаха с всички работници от стерилизационно отделение курсове за квалификация и преквалификация, а в навечерието на кампанията счетоводният колектив и плановикът провеждаха десетдневен курс с всички първични отчетници в предприятието, запознаха ги с начина на отчитане суровината, производството, нововъведенията.

Введе се часовият график и се започна внедряването на почините на Ворошинов и Левченко и Муханов при грахоорачките, баншоора, дозироващото отделение и на затварящите.

В мянчното отделение, при дозироващите, затварящите и автоклавите са поставени лозунзи за опазване на бурканите. Ръководството на предприятието оказва действителна помощ на заводския профкомитет за разгряване на социалистическото съвръшване по смените и бригади още със започването на кампанията.

През 1954 г. изчисляването на изработката започнаше от 3 до 8 дена. За да се избегне това, сега всеки изчислятел е прикрепен към далена смяна и отговаря за цялостната работа в нея. Неговият работен ден започва от момента, когато свършва работният ден на смяната на производствениците. По този начин за 2—3 часа се изчислява изработката и предава на себестойника и плановика като едновременно с това се отчита и съвръшването.

В резултат на тази наша дейност на 24. VI. 1955 г. ние изпълнихме 100 на сто плана си за консерва зелен грах за първи път в предприятието. Снабдителите полагат грижи и обещават да доставят суровина за изпълнението на плана до 150 на сто.

Трудовите норми се изпълняват средно 117 на сто. Към тази дата ние отчитаме свършването икономия от: труд 2,660 лева, суровини 7,015-20 лева, ел. енергия 94-50 лева и др.

За снижаване себестойността на продукцията ние през първото мъртво тримесечие произведохме повече от предвиденото количество сушен лук.

Ръководството предприе борба и за намаляване на междуцеховия транспорт. Доставаха се безплатно и в момента се монтира звената на 900-метров вътрешно-заводски теснолинеен път, свързва суровинните площадки с производствените помещения и последните със складовите, паровата станция, с въглищната площадка и мястото за изхвърляне на сурината и др.

С постигнатите резултати в борбата за снижаване себестойността на продукцията ние превъзхождаме обещанията с 2 на сто.

Завоюваните успехи раждат и сплотяват колектива. Смените са в напредваща за високо качество и по-голямо производство и надвишават плановото дневно производство с над 50 на сто.

Г. Минков — гл. счетоводител

М. Арменчев — плановик

Н. Николаев — себестойник

Защо изостава
строителният план

Един основен и трудно изпълним обект на Сградоуправление — Търново през настоящата година е обект „Винарска изба“ в с. Ресен. Предвид сложността на обекта бяха подбрани най-добрите и квалифицирани бригади от стройрайона: зидаро-кофражистката бригада на орденоносеца Деню Енчев, бетонджийската — с бригадир Вангел Евтимов Манев (най-добър в професията) и арматуристката с бригадир Боян Христов Славчев.

Колективът на обекта с ентузиазъм се включи с обещания по призова на 25-те предприятия от София и Софийски окръг и прие обещаното му съвръшване от обект „Градска болница“ — гр. Горна Оряховица. Отначало планът на обекта започна да се изпълнява ритмично.

Но сложното оформление на арматурните работи изискваше едновременно заснемане на временни трудови норми. Административно-техническото ръководство на стройрайона нехазеше. Едва в края на месец май то засне норми, които до сега не са одобрени от Министерството на строежите. Това дезорганизира работата и бригадата на Боян Хр. Славчев се разпадна, напусна обекта. Ръководството на района смени няколко арматурни бригади, а в момента работат само 6 арматуристи, които са крайно недостатъчни.

Началникът на стройрайона Петров няколкократно обещава пред работническия колектив, че ще увеличи арматуристите на 20 производственика, но това остава само на думи. В резултат на бездушното отношение към този въпрос от страна на районното ръководство бетонджийската бригада няколко пъти вече допусна децуби по липса на фронт за работа. Това даде отражение върху самочувствието на бригадата и последната е към разпадане.

Подобно е състоянието и със зидаро-кофражистката бригада, на които не се осигурява дървен материал. Всичко това се отрази върху ритмичното изпълнение на плана на обекта, който за 6-месечието е изпълнен едва 90 на сто.

За излизане от това положение нужно е районното ръководство загрижено да се занимава с изоставането на тоя важен за народното стопанство обект и окаже не само на думи, но и на дело близка помощ за догонване изоставането по плана и за вършване предсрочно обекта.

Станчо Митев Тодоров

член на ОКПС на работниците по строителството — Търново

Еленското килимарство
се разраства

През 1952 година Промкомбинатът в гр. Елена откри килимарски отдел за изработване килими, одеала, кувертури и други. С всяка изминава година отделът разширява своята работа, разнообразява моделите, подобрява качеството на изработените изделия, благодарение на което клиентите все повече се увеличават. Само за първото шестмесечие на тази година са далени толкова поръчки, колкото през цялата 1954 година. Докато при откриването на отдела се даваха поръчки само от околната, то днес в килимарския отдел се дават поръчки от различни краища на нашата страна.

С упорития си труд работническият колектив успя да изпълни плана си за първото шестмесечие 208 на сто, а за м. юни — 253 на сто. Отличава се майсторите гъвачи Иван Ст. Лазаров, Илия Христов Илиев и други.

На добре уреденото табло ежесекундно може да се види изпълнението на плана на всеки производственик и полагаемото му се възнаграждение. Тази отчетност спомога за ежесекундното разгряване на съвръшването между отделните производственици.

През първото шестмесечие на т. г. са изработени нови пет модела одеала, кувертури за спални и др. Предстои усъвършенстване на два нови модела за изработването на трицветни одеала и кувертури. Ще се изтъкат и гъбери с лика на Георги Димитров, които ще бъдат представени на Пловдивския мострен панаир.

По предложение на ръководителя на отела др. Емил Яков се монтира нова машина за механично навиване на шулуи за сновачките на станове. С осъществяване на това предложение производствеността на труда в тази операция ще се увеличи с 40 на сто.

Въпреки повишения план на отдела за третото тримесечие, целият колектив дава обещание да го преизпълни.

Стефан Цонев

наш окол. дописник

На снимката: Стариши трактористът Стоян Стоянов Аладжов от МТС в с. Камен, Г. Оряховско сее втора култура царевича за фураж с трактор „КД-35“ на ТКЗС „Г. Димитров“ в с. Бърбова Г. Оряховско.

Снимка: Ив. Вачев

ДА ЗАСЕЕМ ПОВЕЧЕ ВТОРИ КУЛТУРИ!

Осигуряването на необходимата фуражна база е основна предпоставка за увеличаване броя и продукцията от селскостопанските животни. През настоящата година в окръга има изключително благоприятни условия за производство на повече фураж от вторите култури. Усилията на народните съвети, МТС, селскостопанските специалисти и УС на ТКЗС трябва да се насочат към осигуряване засяването на по-големи количества втори култури, предимно царевича за зърно и силаж, слънчоглед за силаж и пр. При поливни условия високи добиви от вторите фуражни култури са сигурни.

Опитът от миналата година показва, че ония ТКЗС и частни стопани, които навреме и качествено извършиха сеитбата на вторите фуражни култури, получиха добри резултати. Така например ТКЗС в с. Дичин, Търновско през 1954 година при план 150 декара зася 720 декара фуражна царевича. На същата се извърши двакратно поливане. Стопанството приготви над 720 тона доброкачествен силаж. През цялата зима и пролетта работният и продуктивният добитък бе осигурен със силаж. Това даде възможност да се увеличи млеконадоят. Кооперативът получи от фуражна крава по 1,537 литри мляко. ТКЗС „Първи май“ в с. Обединение, Търновско също през миналата година зася 1,650 декара фуражна царевича при сухи условия, от които впоследствие се приготвиха над 1,100 тона силаж. Стопанството получи по 1,412 литри мляко от фуражна крава.

Осигуряването на повече силаж през настоящата година зависи от сега нататък най-вече от засяването на повече втори култури, като се има особено предвид, че планът за силажирането е изпълнен малко над 30 на сто, а окръгът е на едно от последните места в страната по изпълнението на тази задача. Почти всички околии из-

остават, а особено това е валидно за Търновска, Павликенска и Г. Оряховска околии.

Има и такива ТКЗС, които до сега не са приготвили нито един килограм силаж. Така например в ТКЗС в Поликраище, Г. Оряховско от план 1,400 тона до скоро не бе силажирано нищо. Ръководителите на това чело стопанство не си дават ясна сметка с какво ще се храни добитъкът през зимата, и как ще се води борба за висока продукция без силаж. Такива стопанства като Поликраище има и други в окръга.

Жътвата на ечемика приключи и най-усилено се жъне пшеница, свободни площи следователно има за вторите култури, но сеитбата не се върши. Към 3 юли т. г. планът за фуражната царевича втора култура е изпълнен 29,5 на сто, а за царевичата за зърно едва 10,6 на сто. Данните сочат за подценяване на тази важна и отговорна задача от партийните и административните органи в окръга. Това състояние не бива да се търпи повече.

Във всяко стопанство е необходимо организирането на специални групи, които да се заемат със сеитбата на вторите култури. При мерът на тракторната бригада от МТС в Полски Тръмбеш, обслужваща ТКЗС в с. Куцина, Търновско, която непосредствено след жътвата на ечемика още на 26 юни т. г. завърши сеитбата на вторите култури, трябва да бъде последван от всички тракторни бригади в окръга.

Димитър ТЕРЗИЕВ

н-к отдел „Селско стопанство“ при Окр. нар. съвет на депутатите на трудещите се

ПОДМЯТАТ СТЪРНИЩАТА

Кооператорите и частните стопани от с. Д. Липница, Павликенско са убедени, че подмятането на стърнищата, веднага след жътвата, е от голямо значение за унищожаване на плевелите и за подобряване структурата на почвата. Ето защо ведно с прибирането на реколтата те вземат мерки,

за да бъдат подметнати стърнищата на оженатите площи.

На първо място са кооператорите. Те незабавно започнаха подмятане на 1,500 декара ожената площ.

Й. Кенаров, дописник

Частните стопани в съревнование

Не са малко примерите за големите грижи, които частните стопани в Стеврешкия съвет, Еленска околия полагат за увеличаване добивите в собствените си стопанства от различните земеделски култури. В района на съвета 203 частни земеделски стопани поеха задължение да водят борба за високи добиви. От тях 70 души са турци. Подписани са 5 договора за съревнование между организациите на Отечествения фронт и договор между съветите Константин и Стеврек.

На заседание на изпълкома на МНСДТ бе отчетен резултатът от първия етап на съревнованието. На заседанието присъстваха секретарят на партийната организация в с. Стеврек, председателят на общоселския комитет на Отечествения фронт, председателят на БЗНС, секретарят на ДСНМ, участъковият агроном, представители на нивозите организации на Отечествения фронт от района на съвета и много земеделски стопани, обещали да воюват за високи добиви.

Беше изтъкнато, че от 203 стопани, дали обещания, 167 с чест са изпълнили поетите задължения в полевдството и животновдството. Приложили са всички агро и зоотехнически мероприятия, посочени в обещанията си.

Другарят Георги Димитров от с. Виданово гнездо натопил 1 декара картофи със смес от естествен тор и дървесна пепел. Той е обещал да получи високи добиви от 7 декара овощна градина и е обещал съревнование на всички овощари в Стеврешкия и Средно селския съвет — за създаване на образцова овощна градина. Той участва в конкурса за създаване най-хубава овощна градина в околията. До сега е извършил 1 зимно и 4 следцъфтежни пръскания. Облагородил е над 100 диви дървчета.

Другарят Мустафа Ахмедов Насъфов от с. Черна вода зася 15 декара царевича по квадратно-гнездовия метод.

Другарят Мехмед Хаджиалиев от с. Градинка беше обещал да отгледа 4 агнета до 1 май по 16 кг. Той изпълни обещанието си и до 23 април ги предаде на „Месоцентра“ средно по 19,3 кг.

Техният пример следват много земеделски стопани от района на съвета.

За първенец в съревнованието беше определена първа нивоза организация на Отечествения фронт в с. Чеканици.

Сега всички сили са насочени към сръчното и качествено прибиране на реколтата.

Христо Коларов

Из родните села

На снимката: Стариши трактористът Ганю Добрев Караваев от МТС в с. Камен, Г. Оряховско окопава с трактор „У — 2“ на ТКЗС „Сталинец“ в с. Камен за четвърти път памук. До 1 юли е окопал 3,036 декара пролетници на стопанството.

НАПРЪСКАХА ЛОЗЯТА 6 ПЪТИ

Главен източник на парични доходи за крамоличани в миналото и сега е лозарството.

През 1954 година стопанството в с. Крамолич, Севлиево получило от лозята 998,000 лева. Такава сума е заплапувана да се получи и през тази година.

За изпълнението на плановия добив кооператорите извършват второто окопаване на лозята. Бригадата на Антон Ив. Генчев е на челно място.

За предпазването на реколтата от маната са извършени 6 пръскания на лозята. М. Карастоянова

Механизирано
окопаване на лозята

Отглеждането на лозовата култура в с. Батак, Павликенско датира не много отдавна. През 1947 г. стопанството започна засаждането на нови промишлени лозя. Заговори се за механизирана обработка на лозята. Не бяха малцина тези, които не вярваха в машинната обработка на лозята. И как да повярват. Та нали дотогава и реголане, и окопаване, и пръскане — всичко се извършваше с ръчен труд!

Друго е сега в кооперативното стопанство. Кооператорите засадили над 500 декара млади лозя в прави чакли, струни редове. Мощният съветски „Кировец“ измести труда на стотици хора и само за няколко дни реголане почвата на много по-голяма дълбочина, отколкото по-рано.

Отгребването на лозята също се извършва механизирано. Трактористът Любен Петков през тази пролет само за един ден с трактор „КД-35“ отгря 96 декара лозя и замени труда на не по-малко от 20 чифта коне.

И в окопаването на лозята машината е вече в помощ на лозарите. За втори път през тоя лъти окопаването се извършва с машини. Преди няколко дни започна второто окопаване с трактор „ХТЗС“ от МТС в с. Карасен.

До скоро не бяха малцина тия, които не вярваха в доброкачественото извършване на тази работа. А и шегата ли е — да се влезе с машина в избуялите колкото човешки ръст лозя. То с мотика ръката се изпълзят и закачи главината, а що е останало, трактор да влезе в разшумелите лозя! Та той ще изпочупи и завлече половината от лотораста, на въгря ще отиде трудът на хората! — казваха някои кооператори.

Но трактористите Йордан Начев и Кирил Димитров накарал да замлъкнат всички.

Със специални култиватори, нагласени към тракторите „Паяци“, както ги нарекоха нашите кооператори, те извършват окопаването на лозята. На кооператорите остава само да окопават около лозята, да оправят лоторастите, тук-там закачени от машините и толкоз.

— Хубава работа върши човекът, усвоил е майсторския на окопаването — доволни се разправят кооператорите помежду си. — А и да окопаш за един ден 80—100 декара, това съвсем не е малко.

Бригадирите на лозарските бригади Стефана Дечева и Симеон Минков следят постоянно работата на трактористите. Те проверяват качеството на работата, разправят с край изразната трева и гласно изразяват задоволството си.

— Добре ни помагат нашите трактористи. Сега ние успяваме да извършим своевременно и другите работи в лозята. Но кога ще ни улеснят и в пръскането, да за смъкнем тежките пръскачки от гърбовете си?

И това ще стане. От идната година в лозята ще работят моторни пръскачки, а с това ще се облекчи още повече трудът на кооператорите.

П. Остров, уч. агроном

ДОБРОКАЧЕСТВЕНИ
ПАШКУЛИ ЗА РОДИНАТА

Едновременно с усилената полска работа — окопаването на пролетните култури, пръскането на лозята и жътвата, пашкулопроизводителите от с. Бреговица, Горнооряховско добре се потрудиха и за отглеждането копринените буби.

В резултат на тези грижи до 1 юли пашкулопроизводителите предадоха на ДТП „Текстилна влакна“ десетки килограма доброкачествени пашкули от жълтата порода.

Срещу всеки 100 лева от стойността на предадените в изкупвателния пункт на „Текстилна влакна“ пашкули, те получиха като поощрение от обменителния магазин за 44 лева зефир, хасе, басма, бархет, фишантък и други памучни платове от разнообразен асортимент, по избор на намалени цени.

Белчо Илиев, дописник

ГОТОВИ ЗА ПРИЕМАНЕТО НА ХРАНИТЕ

Жътвата е в усилен разгар. Стопанствата в нашия окръг бързат да предадат първото качествено зърно на Родината. Складовете — добре почистени и обеззаразени са готови да посрещнат първите зърнодоставки.

За да се обмени опит в приемането на зърнените храни, на 27 юни в с. Полски Тръмбеш — Търновско се състоя съвещание на н-к складовете от окръга. Др. Димитър Г. Григоров — началник склад „отличник“ в окръга обясни своя

начин на работа. Гостите посетиха образцовата лаборатория и етажния склад, в който са построени шахти за механично внасяне на зърното и товаренето му във вагони без употреба на работна сила.

Посетени бяха и складовете на Стефан Ив. Киров, който със собствен труд е извършил асфалтова замазка за отстраняване на подпочвената влага, като с това е направил икономии за 2,500 лева.

Горан Йорданов

МЕХАНИЗАТОРИТЕ ПОМАГАТ

Неоценима е помощта, която механизаторите от МТС Павликени оказват на кооператорите от с. Бяла черква, Павликенско по прибирането на реколтата.

Напълно приключи жътвата на ечемика, като с комбайни са пожняти 1,100 декара. Започна жътвата на пшеницата. Комбайнерите Пако Ангелов и Георги Жилков работят упорито.

Досега трактористите са засяли 320 декара фуражна царевича.

Добри постижения има и трактористът Филип В. Белишкин, който с трактор „ВТС“ досега е окопал 3,000 декара.

Със свои самоотвержен труд механизаторите внасят принос за увеличаване на добивите в стопанството.

Петър Н. Иванов

ЕДНАКВИ ГРИЖИ ЗА ВСИЧКО

Работливите земеделски стопани в с. Драгижево, Търновско започнаха жътвата на ечемика в неговата възрастна зрялост и я приключиха на 27 юни. От трети юли започна масова жътва на пшеница. Има всички изгледи жътвата да приключи до 12 юли

КЛАСИК НА НАШАТА ЛИТЕРАТУРА

(105 години от рождението на Иван Вазов)

Приблизително 10 години преди смъртта си нашят народен поет Иван Вазов написва прочувствено стихотворение „Моят песенник“, в което даде сама оценка на своето литературно дело:

„Из на своя ред ще си замина,
през и мен ще расте над прахът;
един ще жали, друг ще ме проклиня,
но моите песни все ще се четат“.

Предказанието на поета се сбъдна: неговото огромно творчество, оценявано гърде противоречиво, и днес продължава да живее, да се чете с най-благоприятни перспективи за бъдещето.

Иван Вазов произлиза от средните слоеве на българската предосвободителска буржоазия. На баща си той дължи религиозна, демократични черти на характера, като любов към просвещения, към братския руски народ, към Отечеството. От майка си поетът е бил наслъщен в своите творчески дриения.

Голямо значение за оформяването на Вазов като поетическа натура има влиянието на родния град Сопот (сега Вазовград), на обществена и природната обстановка, сред която се израствал. Любова му към красотата на родния край се разраства в любов към цялата красива и богата родна земя, която е извор на непрестанното поетическо възхищение на поета.

За израстването на Иван Вазов като творческа личност, като реалист с прогресивно-романтични навици спомогат влиянието на някои български, руски, френски и други писатели. Трайни следи върху него оставят произведенията на руските класици — Пушкин, Лермонтов, Некрасов, Чехов и др. Той се запознава с тях още през време на ученическите си години. Впечатленията от руската литература се допълват при емигрантното на поета в Русия.

Творчеството на френските романтици Юго, Парини, Ламартин, Беражане и др. увличава Вазов от детинство. Българските възрожденски писатели П. Р. Славейков, В. Друмев, Раковски, Ботев и Каравелов научили младия поет как трябва да служи на освободителното дело със средствата на поезията.

Това обаче, което създаде истинския патриот и човеколюбец Вазов, което даде живот и сила на неговата поезия, което я направи безсмъртна и неувяхаща, бе героичната епоха на 70-те години на XIX в., епохата на националната революция. Тези бурни епоха родил първия великан на нашата литература — Ботев, тя роди и втория — Вазов.

От голямо значение е и фактът, че Вазов „беше роден поет“, както се изразява Тодор Павлов. Той притежавал поетическа дарба, успял да я развие до съвършенство. Поезията у него се раждала леко, без насилие над словото. Цял живот Вазов е смятал литературата свое призвание, свое жизнено поприще, своя вял и дълг.

Жизненият и творчески път на поета не е съвсем праволъчен. Вазов е изживявал периоди на благополучие и истински възход, но е изживявал и моменти на временно отклоняване от реалистичната традиция в нашата литература. Изразяването от подобни увлечения той преживявал тежко. Болезнено-мимолетен звучат тези думи от „Новонагласената гула“, стихотворение, което бележи скръпане с интимната лирика и посвещаване на обществено служене:

„Пеех пренесен! О заглепах! —
Хвалех цветята, славах живота...
А не погледнах как окол мене
моите братя влачат хомота“.

Днес на блага си аз съм послушен,
аз ще пая пещ свободна...“

В „Четвъртата годишнина от Сливница“ Вазов се упреква сериозно за това, че е виждал само външната, парадната страна на Сръбско-българската война, без да оцени нейния братоубийствен характер. И той завършва стихотворението си в дух на безпопална самокритика: допустимо е обикновеният човек да греши, но непростимо е това за поета, който изпълнява ролята на духовен водач на народа. Какво високо чувство за обществена отговорност!

Оптимизмът е характерна черта на Вазовото творчество. Поетът вървя в нацията народен и в общочовешкия прогрес. След позорния Нойски договор, на своя 50-годишен юбилей той завършва речта си с прочувствени думи: „Мой дълг е в края на своя жизнен път, поради голямата вяра, която имам в бъдещето, да извикам

на своя народ: Не се отчайвай! Вярвай! Работи в братски съговор, със съединени сили!“ Тази непоколебима вяра в бъдещето, в прогреса, е отразена прекрасно в религиозна художествена творби, като: „Не се гаси туй що не гасне“, „Керванът“, „Във Ватикана“ и др.

Никога Вазов не е писал самоцелни художествени произведения. Той твори, като се възлнува дълбоко от народните чувства и стремежи. Така до Освобождението поетът пише за тежкия живот на народа под турската власт. Родина е красива и благородна, но... поробена:

... теб всичко е дала доброта

природа.

Едно само няма... Ох, няма свобода! —
Вазов пее за героичното Априлско въстание. Той не се отчайва от поражението, вървя в победа:

„Но през червените пороци,
които проляха във таз борба,
аз видя оните ясни твои
и твоите бъдещи сабди“.

(„На България“)

Поетът е безпощаден в своя изобличителен гняв към западните империалисти, които крепят тиранията в Европа: „Днес, говори той, отново епохата настана, която е видяла Атила — Тамерлана“. На кървящи ридици Вазов противопоставя благородните руски братя. И той вървя заедно с целия изстрадал български народ:

„О, скоро нам ще се протекне
могъща, силна, братска длан,
и крак поганска пак ще текне,
и пак ще екне стар Балкан“.

(„Русия“)

А когато Балканът еква през Освободителната война, народният поет отразява в религиозна творби героичния подвиг на братята руси. Той обезсмъртава по съвършен начин масовото чувство на признателност към освободителите.

Идна Освободението. Вазов взема активно участие в изграждането на новоосвободената държава. Но скоро бива претресен от проявите на партизанство и карьеризъм. Милитаризмът е излязла на повърхността! Байгандишната господства! А народът тъне в нищета и мизерия. Възмутеният поет бива в религиозна творби самозабравилите се буржоа, които крепят своето благополучие на народния гръб. Характерни са в това отношение „Елате ни вижте“, „Тъмен герой“, „Двете врати“, „Наводнеността“ и други.

Критикувайки съвременната му действителност, Вазов напояна за близкото минало и за идеалите, които то е завещало. Героите на „Епопея на забравените“ са диалектически противоположни на следосвободителските лъжливи и потосмукани. Странната от „Немили-недраги“ зачвява недвусмислено в разпадна реч: „Народ без жертви не е народ“. Но бужоизмът властници забравиха тези жертви и направиха сакатия вестер Макелонски мечет в едно учреждение. Там той трябва да трепери от гласа на нищолния писар.

Геронична тематика е разработена и в поемите „Грамада“, „Загорка“ и др. Епохата преди Освободението е също възкресена в романа „Под игото“ — венецът на Вазовото литературно дело. В споменатите тук произведения народният поет е разгърнал в най-висока степен своите творчески възможности. Положителният герой от епохата на националните творби той рисува умело, защото го познава. Не случайно Вазов ни е дал един от най-сподобните образи на Левски, Ботев, Раковски, Памисий и други предосвободителски дейци.

Иван Вазов е писател — епоха в нашата литература. Той създаде едно огромно по обем и изисанско по качество художествено творчество. Като истински майстор на словото, твори с еднакво увлечение в областта на лириката, епоса и драмата, разработи почти всички литературни видове и с това гласна развитието на нашата литература значително напред. Той практически посочи достойнствата на българския език — неговата музикалност и пластичност, неговото словно богатство и изразителност. Използувайки метода на критически реализъм и внасяйки в обрисовката на лица и събития елементи на прогресивна романтика, той създаде неповторими художествени творби. Те са възпитавали и продължават да възпитават поколенията на любов към свободата и прогреса, на омраза към всяко потисничество.

Н. ДЖАМАЗОВ

Писма на читатели

Нередности в събирателния пункт

В с. Градница, Севлиево има открит пункт от ДСП „Текстилна влакна“ — Севлиево за събиране на пашкули. Това е радостно. Пашкулопроизводителите от района да ходят с десетки километри до Севлиево и предават пашкулите. Но те бяха разочаровани още в първите дни.

Приемчикът на пункта др. Атанас В. Банков работи в събота до обед и напуска селото, понеже идва неделя и той като служител трябва да почива. Така стана на 2 и 3 юли т. г. Да се разгласи из района, че не ще се събират пашкули в неделя, не е негова работа. Хората от района идват в неделя сутринта и чакат отрано пред склада, но наля няма кой да ги упути, с ругатни се връщат. Банков пристига бавно и тежко на 4 т. м. сутринта. Докато намери пари от агенцията на ДСК в село, стопаните отново чакат и роштят и справедливо се възмущават против такива недобросъвестни служители и непредвидливостта на ръководителите на ДСП „Текстилна влакна“ — Севлиево.

Васил Иванов

Благодарност

Искрена и гореща благодарност изказвам към др. Георги Дим. Райков, работнич при вареницата на гара Търново, както и на всички останали, взели участие чрез пожертвувателност на собствения си живот, за спасяване на сина ми и на неговото другарче Станчо Хр. Станчев от водната стихия на 29 юни тази година. Децата, увлечени в риболов на река Янтра край гр. Търново, не забелязват внезапно и буино прииждащите води на реката, които ги обграждат на

малко островче, а след това отвлечат. Но безпримерното героичество на работника Георги Дим. Райков и група бойци от нашата народна армия, с явен риск на своя живот, изскубват от водната стихия двата детски живота.

Хвала и чест на безпримерното героичество и самопожертвувателност на др. Георги Дим. Райков и групата бойци от нашата народна армия.

Дим. Черев — Габрово

Кога ще се направи пътят?

Бялата фабрика страда на ф-ка „Н. Илчев“ в Севлиево с новите цехови корпуси, които са построени с оглед на по-голяма сила привличат вниманието на човека големите трудови успехи на електрокабелните работници. Те са вече шест месеца на национален първенци и с чест носят предходното червено знаме на Министерския съвет. Плавят си за шестмесечното изпълнение на 14 юни, а за м. юни — на 24 юни.

Трябва да се каже обаче, че за тези трудови хора се полагат малко грижи. Ве-

че две години 300 — 400 м път се прави „усилено“. Трасето е изкопано откоде, има павата, бордюри и пъсья, а локви, кал и мръсотия пълнят пътя. Биха се засрамили някои от ръководните другари в Севлиево, които са отговорни за направата на пътя, ако видеха с каква мъка се добират работниците до фабриката в дълбоки дни, вечер или нощем.

Реално е да се запита ГНСДТ, кога ще довърши направата на пътя?

Й. Коркинов

Възвръщане

Агиткултурна бригада на читалището в гр. Павликени посети на 2 юли с. Пазарец, Павликени. На открит, за трудещите се от селото, тя извърши разнообразна програма. Селяните останаха много доволни.

Народно-битова група „Тракийска песен“ при Министерството на културата изнесе на 1 юли голям концерт за трудещите се селяни на с. Стамболово, Павликени. Изпълнени бяха страйджански, тракийски и ролонски народни песни. Особено доволни останаха посетителите от възрожденската песен за капитан Петко войвода и от песента „Три синджирароби“.

Изложба „Грижи и хранене на малките деца“ бе открита в Палазовския народен свет, Габрово.

Литературна програма бе изнесена на 1 юли по случай дена на песните и танците в пионерския лагер „Н. Павлов“ в с. Ветрини, Търново.

Шестгодишнината от основаването на ТИК „Метал“ Търново бе чествувана на 1 юли. В Ловната хижа бе даден обед. Доклад за дейността на кооперацията и нейния възход направи председателят др. Кр. Шопов. На обела присъстваха представители на ТКЗС в с. Русия, на което е шеф кооперацията.

Колективно посетиха филма „Героите на Шипка“ в с. Стражица, Г. Оряховско членове на ДСНМ от с. Благово.

Сключиха договор за съвръщение на Малките и девойките от селата Никоп и Дичин, Търново. В салона бе изпъл-

нена съвместна програма. Средношколците ще се съревновават по изпълнение на задачите по летната кампания.

Вечер на приказките бе проведена на 27 юни в с. Стражица, Г. Оряховско. Тя бе масово посещена. На другия ден бе повторена за тези, които не са могли да я посетят. Гостуваха пионери от съседното с. Благово.

Ученическа бригада в помощ на жътвата бе организирана в с. Обединение, Търново. В нея се записаха 35 младежи и девойки. На другия ден 27 младежи оковаха растението „Чумиза“ в м. „Старите лозя“. За 6 часа те оковаха 11-5 дека. Отличиха се р. Евтимов, Т. Петков, М. Пенев и др.

Тържествено откриване на жътвата стана в с. Виноград, Г. Оряховско. Председателят на ТКЗС др. Никола Стефанов изнесе доклад. Самодейците се представиха с едноактната пиеса „Непокорна чедла“. Танцовата трупа изпълни хора и реченици.

Годишният акт на Г. Оряховската вечерна гимназия стана на 26 юни. Директорът на гимназията изнесе кратък доклад. На учениците бяха раздадени зрелостните свидетелства и бележници. Зрелостен документ получиха 24 ученици, 5 от които отличници.

(По дописки на Ст. Шишков, М. Митчев, Г. Пауков, Зор. Стумбова, Ст. Гайдаров, Е. Ламбев, Д. Димитров, Н. Енчев, Из. Михайлов и Ст. Георгиев)

Криви сметки

— Сметката, братя, и пак сметката — викнали селскоопитските ръководители от с. Крушево, Севлиево, че чак гърлати им прегривали.

И както реки, така и отсеки: пълнове да правят — пари ще трябва, ще мине и без тях; разрешително да искат — и за там ще трябва пари, по-добре ще е без него; комисия от специалисти да викат да избира мястото — различни много ще отидат по нея. „Е, холан, дяволите ни сякаш все комисии са викали, когато са строили — заключили те — и без всичките тези подробности ще минем!“

Казали сабиците и го сторили. Започнали строеж на фуна без план и... тук става белята — напълно закономерно строежът бил спрял...

Пък на туй отгоре и високоговорителите по улиците не могат да си пуснат гаргурите (поне те да ги разгущат), защото от селствата не са си платили таксата.

(По дописка на Ам. Ванев)

Непринуден разговор

Пътувам с рейса за с. Войняк, Търново. От страни картините се сменят от хубави по-хубави.

Изведнаж гледам цяла местност от гора почерняла, обезлесена. Непозната жена пита какво е това, изсъхнали ли са дърветата. Никой й отговори, че гъсениците са изяли листата. А бай Марин от Войняк допояла:

— Това са нов тип буби. Тялява ги развъждаме. Ще правим гащи на горските и лесничесте.

— А и към нас ги имаше лани, но пръскаха ги с прах даже със самолет. А тази година пионерите събраха стотици килограми яйца на гъсениците. Горските ги издирваха, пак опрашваха и ги няма вече, — каза непознатата жена.

— Ами горските, лесничесте не минават ли от тук, не виждат ли това? — пита аз. — Минават, — бързо отговори бай Марин, — но когато минават от тук, те си сменят униформата със жълдителите, за да не ги помислят гъсениците за дървета и да ги нападат.

Непринудено се смеят хората.

Слушам и си мисля: „Как ли биха реагирали другарите, които трябва да се порижат за това народно имущество, ако чуеха нашия разговор?“

С почит: твой Ягорид Грозданов

Каменското табло

Колко много народ се трупаше около таблото на стената на сградата на съвета в с. Камен, Г. Оряховско, когато беше направено за пръв път!

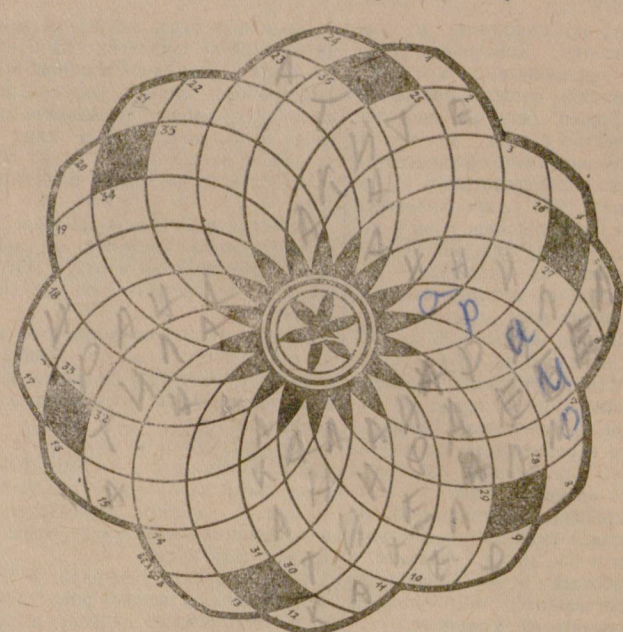
Така няма да се трупат хората, когато от хубавите му снимки те научаваха много неща. Но сега никой даже и не го поглежда. Капит една по една снимките и таблото (както виждате на снимката) съвсем се оголи. Но никой не се трова от тази гледка. Е, върно е, че могат да поставят материали по прибирането на реколтата, но защо ли ще си нарушават рахатлъка, когато може и така да мине?

Сокачев

ЗА СВОБОДНИТЕ ЧАСОВЕ

РОЗЕТА

Съставил: Велко Ст. Велков — с. Камранджии, Дряновско.

Надясно: 1. Дървени или металчески сантъни, с помощта на които се полагат усти на мостове и др. под волата; 2. Меланхолични, мрачни; 3. Красни птици; 4. Лигна утрина мъгла; 5. Част от око; 6. Шурм, настъпване; 7. Град в Италия; 8. Хунски войжд; 9. Малкото име на видна италианска поетеса; 10. Названието на широка улица във Франция и Англия; 21. Унгарски филмов артист — комик; 23. Град в Гърция; 25. Стара английска политическа партия (XVII—XIX в.); 27. Чужда монета; 29. Река в СССР; 31. Определен срок; 33. Наравняване по кожата; 35. Женско име.

Наляво: 2. Наука за нравствеността; 4. Тропически ветрове, които периодично сменят посоката си; 6. Древни гърци; 8. Членове на знатни семейства в Стария Рим; 10. Названието на древна Гърция; 12. Вид малки кораби; 14. Град в Турция; 16. Полуостров в Индокитай; 18. Малкото име на наша естрадна певица; 20. Тайно еврейско учение; 22. Река в Индия; 24. Вид вкусен плод; 26. Герония на Ибсен; 28. Чуждо женско име; 30. Малкото име на сестричката на Г. Кирков; 32. Женско име; 34. Спиртно питие (мн. ч.); 36. Мъжко име.

Срок за изпращане на отговори 15 юли. Награди: 2 книги по жребие.

ЗА ПО-ВИСОКО РАВНИЩЕ НА ФУТБОЛА В ОКРЪГА

За завоюване на званието „Окръжен първенци по футбол“ се съревновават тази година 14 отбора, включени в състава на „А“ окръжна група. Състезанията през първия кръг протекха при много оспорвана и напрегната борба. Класата на по-голямата част от отборите е изравнена. В други години разликата в спечелените точки на първите седем отбора бе много голяма. Сега тя е чувствително намалена. Първият кръг от първенството показа, че борбата за първото място не се води вече между два или три отбора, които да се отличават рязко от останалите. Разваща факт е явният напредък на отборите, които играят пръв път в „А“ група, като „Сърп и чук“ — Габрово, „Червено знаме“ — Търново, „Локомотив“ — Севлиево и други.

Успехите са несъмнени, но трябва да се каже, че футболът в окръга не е достигнал още онова равнище, на което би трябвало да стои. Докато в масовизирания футбол постигна значително развитие, спортно-техническото равнище е все още незадоволително. Това пролича ясно от състезанията в трите зони на „Б“ окръжна група и от средношколското и юношеското първенства. Релица отбори, като „Урожай“ — Златица, „Септември“ — Стражица, Дома на офицера — Севлиево, к. п. депо — гара Г. Оряховица, „Торпело“ — Дебелец и други набраха през двата кръга едва по 3 до 7 точки.

През първия кръг пролича, че върху физическите качества на състезателите, като бързина, ловкост, отскок, бърза реакция, повратливост и други не се работи достатъчно. Обикновено футболите добиват добра издръжливост, но нямат бързина, един от най-необходимите елементи на съвременния футбол. Малки са например скоростните възможности на Драганов и Бабаджанов („Ч. знаме“ — Търново), на Г. Брънкови и П. Михайлов („Динамо“ — Трявна) и други. Ако за тях липсва бързина е лесно обяснима, какво може да се каже за редица малки състезатели, като Христо Д. Цекон, Анатолий Гаврилов („Ч. знаме“ — Търново), Петър Хр. Станев („Динамо“ — Трявна), Милан Ташев, Григор Ст. Гоцев (Дом на офицера — Търново) и други, на които също липсва това ценно качество?

Най-чувствително е изоставането в техниката на състезателите. Тя е все още слаба. Докато повечето състезатели изпълняват спирането и воденето на топката сравнително добре, ударът във вратата е един от най-големите недостатъци. Често през цялото време траене на играта във вратата се отправя само по два-три добри удари („Ч. знаме“ — Търново, „Динамо“ — Севлиево, Н-ското поделение и други). А има отбори (Дом на офицера — Г. Оряховица), които като постигнат гол, минават в отбрана, за запазване на резултата. Такава „тактика“ не е средство за постигане на победа. Тя води до закъсняване на нашия футбол. Похвала за началателски стил на игра заслужават отборите на „Сърп и чук“ — Габрово и „Урожай“ — Б. черква.

Неоправдана слабост е неподмладяването на отборите. В почти всички отбори играят състезатели с по-напреднала възраст („Динамо“ — Трявна, „Ч. знаме“ — Г. Оряховица и др.). Видно е, че релица отбори, които са комплектувани от млади състезатели („Сърп и чук“ — Габрово, Дом на

офицера — Г. Оряховица, Дом на офицера — Търново и др.) се борят успешно за първото място. За Слабо място през първия кръг бе и ръководството на футболните съдници. Почти всички проявяват едни и същи недостатъци. Те не притежават необходимата физическа подготовка, съответствуваща на равнището на играта. На могат да издържат на бързото темпо и напрежение (Димо Димов, Г. Георгиев, Б. Димитров, Владислав, В. Кръстев и др.) и не следят отблизо борбата за топката. Затова наблюдаваме на много срещи как не се отсъжда правилно нарушението при случаите на авантажи и на засади (Габровски, П. Недялков, Чуканов, Касабов, Г. Попов и др.). Те малко се грижат за повишаване на квалификацията си.

Ювечето от тях са регистрирани на събитията върху терена, не и възпитатели. Тези слабости допринасят за провали на хулиганските и други неспортемски прояви по ирищата (с. П. Тръмбеш, с. Сухиндол). Релица грубости, симуляции, прекерания със съдните, хулигански прояви, наблюдавани през първия кръг, показват, че политико-възпитателната работа сред футболите е на ниско равнище. На нея ДСО отделят малко внимание.

Действително футболът е мъжествена, борбена игра. Футболистите трябва да играят твърдо, упорито, амбициозно, да проявяват висок нападателен дух и силна вяра за победа. Но проявяването на тези качества на терена не трябва да излиза извън рамките на позволената, спортемска борба за топката. За неспортемски прояви окръжната футболна секция наказва голем брой състезатели. Дори отбори като „Урожай“ — П. Тръмбеш, Каранев и др. бяха извадени от състава на групите. Срамни бяха хулиганските постъпки на някои състезатели и зрители в П. Тръмбеш, Сухиндол, Севлиево и др. Наложени им наказания обаче не оказаха достатъчно възпитателно въздействие, защото ръководствата, политическите организации, треньорите, капитаните на отборите и активът на ДСНМ не обсъждат веднага провиненията, а изчакват наказанията („Динамо“ — Трявна).

Нужно е да се подобри политическото възпитание на футболите и тяхната обща култура. Профорганизациите и дружествата на ДСНМ трябва да помагат тук. Разборите и обсъжданията на постъпките на недисциплинираните състезатели, разгъщането на критиката и самокритиката, трябва да станат постоянен метод в работата на отборите.

Наред с това, крайно време е ДСО и спортната общественост да помислят за състоянието на футболните игрища в окръга. При лошо време стават невъзможни за срещи игрищата в Г. Оряховица, Елена, Търново и др. Нужно е да се въвеждат силите на хилядите привърженици на футбол за направата на удобни и хигиенични спортни стадиони, със затревени терени, за да могат правилно и на високо спортно-техническо равнище да стават футболите срещи.

Футболът в нашия окръг ще бележи успехи само тогава, когато се отворят от посочените слабости, когато ръководителите, доброволните сътрудници и състезателите овладяват богата опит на най-прогресивната футболна школа в света — съветската.

Ангел МИНОВСКИ

председател на окр. секция по футбол

ДО — Търново — „Сърп и чук“ 2:1

На 6 т. м. на новия стадион в гр. Търново се състоя интересна футболна среща за първенството на „А“ окръжна група между отборите на Дом на офицера — Търново и „Сърп и чук“ — Габрово. При много лош и тежък терен, причинен от палналия проливен дъжд, срещата завърши с резултат 2:1 в полза на отбора на Дома на офицера.

Кр. Кръстев

Гл. редактор: Христо Ст. Консулов

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

Кино
Градските кина в Търновски окръг ще проектират за времето от 11 до 17 юли следните филми:
„9-ти септември“ — Търново; „Застава в планините“ и „Студеното море“; „Искра“ — Търново; „Чайка“ и „Тайнственият кораб“; „Май